

MUNTLLIG FRÅGA H-0034/06
till frågestunden under sammanträdesperioden i februari 2006
i enlighet med artikel 109 i arbetsordningen
från Michael Gahler
till kommissionen

Angående: Europeiska kommissionens språkpolitik

Varför finns det vid kommissionen en bestämmelse enligt vilken kommande enhetschefer bör genomgå ett förberedande program uteslutande på franska och engelska, vilket leder till att kravet på språkkompetens på ett konstgjort sätt begränsas till dessa språk och att tyska språket, som är det näststörsta förstådda språket i EU och arbetspråk vid kommissionen, diskrimineras? Hur passar denna praxis ihop med kommissionens politik för språklig mångfald, som alltså innebär kunskaper i två främmande språk utöver modersmålet? Är kommissionen beredd att erbjuda det obligatoriska förberedande programmet i sådan form att de berörda alltid själva får välja två av de tre språken som kursspråk?

Skulle kommissionen föredra en bestämmelse enligt vilken inget av de två valda språken får vara modersmålet för personen i fråga, så att det "fria valet" mellan de tre språken är möjligt "bara" för dem vars modersmål är något av de 17 språk som inte är arbetspråk? Är kommissionen dessutom beredd att i jämförbara situationer och konstellationer på ett lämpligt sätt sträva efter en faktisk likabehandling av tyskan och franskan, på ett positivt sätt genom att tyskan används om franskan används eller på ett negativt sätt genom att franskan utesluts om tyskan utesluts?

Ingiven: 23.01.2006
de